

แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติดโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา
Guidelines for the Prevention and Correction of Juvenile Repeat
Offenders in an Offense Relating to Drugs Based on Factors that Predict
the Criminologist

ศิริวรรณ กมลสุขสถิต¹
Siriwan Kamolsuksatit

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ที่สามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนเพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดบนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา การวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดใน 16 ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 265 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และ 2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และความสามารถ มีความชำนาญเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชน จำนวน 25 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา และ 2) แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์

ผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ที่สามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีนัยสำคัญในการทำนายการกระทำผิดซ้ำในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติ การคบหาสมาคมกับเพื่อน ($B=1.226^{**}$) ตัวแปรพื้นฐาน อายุในขณะกระทำผิด ($B=-.522^{**}$) ตัวแปรพื้นฐาน อาศัยอยู่กับมารดา ($B=2.969^{**}$) ตัวแปรพื้นฐาน อาชีพของบิดา (เกษตรกร) ($B=3.279^{**}$) และตัวแปรพื้นฐาน อาชีพของบิดา (ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน) ($B=3.008^{**}$)

¹ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

อีเมล siriwan_ak@hotmail.com

Laws Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University.

Email: siriwan_ak@hotmail.com

ผลการศึกษานี้มีแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดบนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยาปรากฏผล ดังนี้

1) ครอบครัว ควรดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พูดคุย ทำความเข้าใจ ช่วยแก้ปัญหา และลดสิ่งกระตุ้นที่จะทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด ตลอดจนให้โอกาสเด็กและเยาวชนในการกระทำความผิดต่าง ๆ ที่เกิดประโยชน์ รวมถึงคำนึงในการดำรงชีวิตในทางที่ดี

2) โรงเรียน/สถานศึกษา/ครู-อาจารย์ ควรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด รวมทั้งการอบรมสั่งสอนในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติตัวที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน

3) ชุมชน/คนในชุมชน/วัด ควรมีส่วนร่วมในการดูแล ติดตาม และสอดส่องพฤติกรรม แต่ไม่ใช่การจ้องจับผิดในพฤติกรรม ตลอดจนจัดทำโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วม รวมถึงการให้โอกาสเด็กและเยาวชนสามารถดำรงอยู่กับคนในชุมชน สังคม ได้อย่างมีความสุข เช่น การเรียนต่อ การมีงานทำอย่างสุจริต ฝึกอบรมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม

4) หน่วยงาน องค์กร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีทักษะการตัดสินใจที่ถูกต้องเหมาะสม ควรจัดให้มีพื้นที่ในการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขเฉพาะทาง และคอยกำกับ ติดตาม ในการดูแลสงเคราะห์เด็กและเยาวชน รวมถึงครอบครัว โดยเน้นการฝึกอาชีพ นอกจากนี้ควรเพิ่มโทษผู้ต้องหาคดียาเสพติด รวมถึงกลุ่มนายทุนหรือผู้สนับสนุน ตลอดจนมีการป้องกัน ปรามปรามแหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุขต่าง ๆ ที่จะทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาจนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำได้

คำสำคัญ: การกระทำผิดซ้ำ, ยาเสพติด, อาชญาวิทยา

Abstract

The objective of this research is to study criminological factors that can predict juvenile recidivism in drug-related offenses, as well as to study the problem and prevent recidivism of juvenile offenses in a case about drugs on the basis of the influence of the criminology. This research is a survey research that the sample used in this study were 1) the juvenile recidivism in crimes relating to drugs in 16 training centers, youth 265 who were selected by multistage sampling and 2) The qualified person who has the knowledge and ability about preventing and fixing problems with drugs in children and young people from 25 purposively selected then the tools used in this research are: 1) a questionnaire to research ways to prevent and recidivism of juvenile offenses in a case about drugs. Factors that predicted by the criminologist. And 2) Interviews experts about ways to prevent and tackle recidivism of juvenile offenses in a case about drugs. Data analysis in this research that qualitative content analysis and quantitative data using statistical analysis by analyzing the frequency, percentage, average, standard deviation. And logistic regression analysis.

The research found that the study analyzed the criminology. The ability to predict recidivism of juvenile offenses in a case about drugs found that predictor variables that

significantly predict recidivism in crimes related to drugs, including variable theory fellowship with friends ($B = 1.226^{**}$). Basic parameters while the age of the perpetrator ($B = -.522^{**}$) variables are lives with his mother ($B = 2.969^{**}$) basic parameters of his career (farmers) ($B = 3.279^{**}$). And the basic parameters of a father (employee / department stores) ($B = 3.008^{**}$).

The study seeks to prevent and tackle recidivism of juvenile offenses in a case about drugs on the basis of the influence of factors, the criminologist appear below.

1) Family should care for juvenile offenders to talk, understand and solve problems so reduce the incentive to make juvenile offenders. As well as providing opportunities for children and young people to do things that benefit and the values to life in a good way.

2) School / teachers should know understanding about the harms of drugs. The lecture on the subject of the proper conduct with children and youth.

3) Communities / monastery should be involved in follow-up care and monitoring behavior but the watchdog behavior. As well as projects and activities that encourage youth participation, providing opportunities for children and young people in the community can live with it happily as learning to work, honestly and moral training

4) Organizations or related personnel involved should organize activities that encourage children and youth to have correct decision-making skills and appropriate areas for treatment, rehabilitation and specific remedies. Supervise and monitor child or youth welfare, including family with emphasis on vocational training. In addition, the penalty should be added to the accused of drug offenses including capitalist groups or supporters, as well as a prevention and suppression of sources of illicit behavior.

Keywords: Repeat offenses, Drug, Criminology

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทยนั้น นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งและเป็นปัญหาที่ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความสนใจและดำเนินการแก้ไขโดยเร่งรีบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในแต่ละปีนั้นมีจำนวนเป็นหมื่น ๆ ราย อย่างเช่นในปี พ.ศ. 2551 มีจำนวนถึง 46,981 ราย ในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนถึง 46,371 ราย และในปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนถึง 44,057 ราย ซึ่งคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก็ถือเป็นคดีความผิดหนึ่งที่มีผู้กระทำความผิดเป็นจำนวนมาก (สำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน, 2554) เนื่องจากเด็กและเยาวชนเหล่านี้นั้นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transitional period) โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น นั่นคือ เป็นช่วงที่เชื่อมต่อระหว่างวัยเด็ก เข้าไปสู่ผู้ใหญ่ตอนต้น (อายุระหว่าง 17-25) ซึ่งช่วงอายุดังกล่าวนี้ในทางอาชญาวิทยาในกลุ่มของ Life-course theory ถือว่าเป็นช่วงอายุที่มีปัญหามากกว่ากลุ่มอื่นๆ เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านร่างกายและจิตใจและช่วงนี้เป็นช่วงที่มีการกระทำผิดมากที่สุดหรือสูงที่สุดโดยเฉพาะกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี (Sampson and Laub, 1993 : 312)

อย่างไรก็ตาม หลายฝ่ายพยายามหาแนวทางในการลดการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน โดยมีวิธีการต่าง ๆ เช่น การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์โดยการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนมาใช้ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสปรับปรุงตัวในสังคมต่อไปในอนาคต (พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 มาตรา 63) การรื้อการพิจารณาพิพากษาเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาตนเองในระหว่างถูกดำเนินคดี (พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 มาตรา 95) หรือการพิจารณาพิพากษาปล่อยตัวอย่างมีเงื่อนไข คือ การคุมประพฤติเพื่อให้ประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในแนวทางที่เหมาะสม ฉะนั้นกลุ่มเด็กและเยาวชนเหล่านี้จะต้องได้รับความสนใจและให้การดูแล ป้องกันแก้ไขเป็นพิเศษมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพื่อมิให้กลุ่มคนเหล่านี้กระทำความผิดซ้ำอีก ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องระดมสรรพกำลังเข้าดำเนินการป้องกันและแก้ปัญหาดังกล่าวที่ยากยิ่งขึ้นไปอีก ยากกว่าการกระทำผิดครั้งแรกอีกหลายเท่าตัว เนื่องจากการกระทำผิดซ้ำนั้นมิสาเหตุที่เชื่อมโยงหรือได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ซึ่งบางอย่างก็ไม่เหมือนกับการกระทำผิดครั้งแรก นอกจากนั้นปัจจัยที่มีอิทธิพลเหล่านี้ยังเป็นปัจจัยที่ละเอียดอ่อน ลึกซึ้ง และยากต่อการที่จะค้นหาและป้องกันแก้ไขได้

ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นอกจากจะทำให้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ว่ามีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากน้อยแค่ไหน มีอิทธิพลอย่างไรแล้ว ยังจะมีประโยชน์ต่อแนวทางในการดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาการกระทำผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล และทั้งในปัจจุบันและในอนาคต โดยอาศัยพื้นฐานการกำหนดนโยบาย และแผนการดำเนินการมาจากอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ที่สามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
2. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดบนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดใน 17 ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 1,725 คน (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2555 : 21) และ 2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และความสามารถ มีความชำนาญเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหากับยาเสพติดในเด็กและเยาวชน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดใน 17 ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 265 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) และ 2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้

และความสามารถ มีความชำนาญเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดในเด็กและเยาวชน จำนวน 25 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญาวิทยา และแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำผิด

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น

- 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรทางด้านภูมิหลังทางประชากร ตัวแปรสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ตัวแปรทางด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด ตัวแปรการควบคุมตนเอง ตัวแปรทางด้านความผูกพันทางสังคม ตัวแปรทางด้านความบีบคั้นหรือความกดดันทางสังคม ตัวแปรทางด้านโอกาสในการกระทำผิด ตัวแปรการรับรู้ทางสังคม และตัวแปรค่านิยมพฤติกรรมเบี่ยงเบน
- 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

นิยามศัพท์เฉพาะ

การกระทำผิดซ้ำ หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนได้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งได้แก่ การผลิต นำเข้า ส่งออกยาเสพติด การจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด การครอบครองยาเสพติด การเสพยาเสพติด การใช้ยาเสพติด หลอกหลวง ชูเชิญ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ข่มขืนใจให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด การใช้ยาเสพติด หลอกหลวง ชูเชิญ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ข่มขืนใจให้ผู้อื่นผลิต นำเข้า ส่งออกจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ครอบครองยาเสพติด การยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดขึ้นมาอีก และถูกจับกุม-ดำเนินคดี ตามจำนวนครั้ง ที่แท้จริงในการถูกจับกุมฯ

ปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวกับด้านภูมิหลังทางประชากร ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด ด้านการควบคุมตนเอง ด้านความผูกพันทางสังคม ด้านความบีบคั้นหรือความกดดันทางสังคม ด้านโอกาสในการกระทำผิด ด้านการรับรู้ทางสังคม และด้านค่านิยมพฤติกรรมเบี่ยงเบน

เด็กและเยาวชน หมายถึง บุคคลที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดดังกล่าวมาแล้ว เป็นบุคคลที่อายุตั้งแต่เกินกว่า 7 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์ในขณะที่กระทำผิดซ้ำครั้งสุดท้าย และเป็นผู้ที่ถูกศาลตัดสินให้ฝึกอบรมในศูนย์ฝึกฯ ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กฯ ทั้ง 17 แห่งทั่วประเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยาที่มีอิทธิพลต่อกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
2. ได้แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้องค์ความรู้ที่เป็นพื้นฐานในการบริการทางวิชาการ ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงเครือข่ายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

4. กรมคุมประพฤติ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อไป

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญาวิทยา ตลอดจนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการกระทำผิดต่าง ๆ ที่เชื่อว่าการกระทำผิดของบุคคลนั้นมีปัจจัยสาเหตุหลายประการด้วยกัน ซึ่งแต่ละปัจจัยก็มีแนวคิด ทฤษฎีรองรับ อาทิ ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-Control) ตามแนวความคิดของ Gottfredson และHirschi (1990) เชื่อว่าปัจจัยการควบคุมตนเองเป็นตัวเชื่อมโยงไปสู่ปัจจัยอื่น ๆ อย่างเช่น คนที่มีการควบคุมตนเองต่ำก็จะหันเข้าหาเพื่อนที่กระทำผิด และซึมซับเอาค่านิยมของเพื่อนดังกล่าว และกระทำผิดตามมาในที่สุด ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond) เชื่อว่าเหตุที่มนุษย์สามารถควบคุมไว้ได้ และไม่กระทำผิด เนื่องจาก กลัวว่าจะทำให้เสียความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนฝูง ครอบครัว พี่น้อง เพื่อนบ้าน ครู-อาจารย์ นายจ้าง เป็นต้น หากความสัมพันธ์ในกลุ่มดังกล่าวขาดความเหนียวแน่น หรือความผูกพัน และขาดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นแล้ว คนเราก็จะมีความเป็นอิสระที่จะกระทำผิด ท่ามกลางความแตกต่างของกลุ่มชาติพันธุ์ สีผิว ศาสนา กลุ่มทางสังคมต่าง ๆ คนที่ขาดความผูกพันต่อสังคม อาจมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการกระทำผิด ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ยังได้สรุปว่า คนที่กระทำผิด เพราะเรียนรู้พฤติกรรมของอาชญากรจากผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยเป็นเวลานาน จนผู้ที่เรียนรู้มองเห็นว่าสิ่งผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องเทคนิค แรงจูงใจ วิธีหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง และทัศนคติต่าง ๆ ในการกระทำผิด

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีความกดดันทางสังคม ที่ได้ให้ความสนใจกับปัจจัยทางด้านกายภาพและทางสังคมที่เอื้ออำนวยให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา อย่างเช่น การตอบสนองต่อความกดดันในการกระทำผิดของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยที่หลากหลาย รวมทั้งลักษณะของชุมชนที่บุคคลนั้น ๆ อาศัยอยู่ด้วย (Agnew, 1992: 199) ทฤษฎีเกี่ยวกับละแวกบ้าน หรือชุมชนที่อยู่อาศัย (Neighborhood or community context) ลักษณะของละแวกบ้านที่ไม่เหมาะสมสามารถขัดขวางหรือยับยั้งความสัมพันธ์ของสังคม ซึ่งเป็นพื้นฐานของสังคมและการควบคุมตนเองได้ รวมถึงทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผลหรือโอกาสในการกระทำผิด ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล มีสมมุติฐานพื้นฐานหลักสองประการคือ เชื่อว่าบุคคลเป็นผู้มีอิสระในการเลือกที่จะกระทำผิดกฎหมาย และ ประการที่สอง คือ แนวทางในการเลือกพฤติกรรมผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับการณ์ที่บุคคลจะได้รับความพึงพอใจหรือผลประโยชน์สูงสุด ซึ่งความพึงพอใจหรือผลประโยชน์ที่ต้องการนั้นไม่จำกัดในรูปของทรัพย์สินเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงผลประโยชน์หรือความพึงพอใจด้านจิตใจด้วย และแนวคิดเกี่ยวกับภูมิหลังทางประชากร (Demographic characteristic) แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ทางสังคม แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งแนวคิด ทฤษฎี ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้

ปัจจัยทางด้านอาชีววิทยา

- เพศ
- อายุ
- การศึกษา
- อาชีพ
- รายได้
- ประวัติการกระทำผิด
- สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย
- การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด
- การควบคุมตนเอง
- ความผูกพันทางสังคม
- ความบีบคั้นหรือความกดดันทางสังคม
- โอกาสในการกระทำผิด
- การรับรู้ทางสังคม
- ค่านิยมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

การกระทำผิดซ้ำของเด็ก
และเยาวชนในคดีความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียด
วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย

(1) เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดใน 17 ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและ
เยาวชน จำนวน 1,725 คน

(2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และความสามารถ มีความชำนาญเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดในเด็กและเยาวชน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย

(1) เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดใน 17 ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและ
เยาวชน จำนวน 265 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีที่เกี่ยวกับยา
เสพติด โดยใช้ตารางสำเนียงรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Eayrle W. Morgan.
1970. อ้างใน ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2543) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 313 คน

2) แบ่งประชากรเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่อยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ออกเป็น 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

3) ดำเนินการสุ่มเลือกจังหวัดที่มีศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนตามภูมิภาคต่าง ๆ ภูมิภาคละ 2 จังหวัด โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

4) ดำเนินการสุ่มเลือกศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนตามจังหวัดที่ได้สุ่มเลือกโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา จังหวัดละ 1 ศูนย์ฝึกฯ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 ศูนย์ฝึกฯ ได้แก่ ศูนย์ฝึกฯ เชียงใหม่ ศูนย์ฝึกฯ นครสวรรค์ ศูนย์ฝึกฯ บ้านกรวด ศูนย์ฝึกฯ บ้านบึง ศูนย์ฝึกฯ นครราชสีมา ศูนย์ฝึกฯ ขอนแก่น ศูนย์ฝึกฯ สงขลา และศูนย์ฝึกฯ สุราษฎร์ธานี

7) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย โดยการสุ่มเลือกเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จากบัญชีรายชื่อ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6

(2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และความสามารถ มีความชำนาญเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชน จำนวน 25 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยการกำหนดคุณสมบัติในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1) เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญประสบการณ์ในกระบวนการยุติธรรมด้านเด็กและเยาวชน หรือผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในด้านเด็กและเยาวชนกระทำผิด และมีประสบการณ์ทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว จำนวน 1 คน ผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว จำนวน 1 คน อาจารย์ด้านจิตวิทยาแนะแนว และการให้คำปรึกษา จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเด็กและเยาวชน และยาเสพติด จำนวน 2 คน

2) เป็นเจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยคัดเลือกผู้ที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และมีประสบการณ์ทำงานในกระบวนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน

3) เป็นเจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน โดยคัดเลือกผู้ที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม แก้ไขพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และนักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ และมีประสบการณ์ทำงานในกระบวนการบำบัด แก้ไขและฟื้นฟูเด็กและเยาวชน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน

4) เป็นสมาชิกในครอบครัวของเด็กและเยาวชน ที่เคยผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งอยู่ในระยะติดตาม 1 ปี และไม่กระทำความผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในช่วงระยะติดตาม จำนวน 10 คน โดยสุ่มคัดเลือกจากผู้ปกครอง ได้แก่ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา หรือบุคคลอื่นที่เป็นผู้เลี้ยงดูเด็กและเยาวชน จำนวน 1 คน ต่อ 1 ครอบครัว

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 13 ข้อ ประกอบด้วย ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ภูมิสำเนาเดิม เพศ ระดับการศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสของบิดามารดา การอยู่อาศัย ก่อนการกระทำผิด ลักษณะสภาพครอบครัว ลักษณะพฤติกรรมของบิดา ลักษณะพฤติกรรมของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และคำถามปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย อายุในขณะที่กระทำผิด อายุปัจจุบัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนถูกดำเนินคดีจำนวนบุตร และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 6 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการคบหาสมาคมกับเพื่อน มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ คำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ และแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพันธะทางสังคม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 7 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความกดดันทางสังคม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 8 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสในการกระทำผิด มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 9 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ทางสังคม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 10 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

(1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญาวิทยา แนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม แนวคิดเกี่ยวกับความบีบคั้นหรือความกดดันทางสังคม และแนวคิดเกี่ยวกับโอกาสในการกระทำผิด จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำกรอบแนวคิดที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำ

ของเด็กและเยาวชนในคตตีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา

(2) สร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคตตีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำในคตเกี่ยวกับยาเสพติด
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการคบหาสมาคมกับเพื่อน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับพันธะทางสังคม
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับความกดดันทางสังคม
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับโอกาสในการกระทำผิด
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ทางสังคม
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

(3) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item - objective congruence) ของข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ และพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

(4) ผู้วิจัยนำผลการพิจารณาที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ทั้งนี้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคตตีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยามีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไขด้านภาษาให้มีความเหมาะสม ชัดเจน รัดกุม และเป็นที่เข้าใจตรงกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

(5) นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

(6) นำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น ทั้งนี้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคตตีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยามีค่าความความเชื่อมั่น ดังนี้

- 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับการคบหาสมาคมกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.868
- 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.915
- 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับพันธะทางสังคม มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.779

0.867 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับความกดดันทางสังคม มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ

0.894 5) แบบสอบถามเกี่ยวกับโอกาสในการกระทำผิด มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ

6) แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ทางสังคม มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.932

7) แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.790

(7) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อเตรียมนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทบทวนเอกสารและสังเคราะห์แนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ ในทางอาชญาวิทยาในการอธิบายหรือทำนายการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์ปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยาที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

3. สรุปผลที่ได้วิเคราะห์ปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยาที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

4. สัมภาษณ์แบบลึก (In-depth Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ (Statistics Analysis) โดยการวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ที่สามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ผลการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ที่สามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีนัยสำคัญในการทำนายการกระทำผิดซ้ำในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ได้แก่ ตัวแปรทฤษฎี การคบหาสมาคมกับเพื่อน ($B=1.226^{**}$) ตัวแปรพื้นฐาน อายุในขณะกระทำผิด ($B=-.522^{**}$) ตัวแปรพื้นฐาน อาศัยอยู่กับมารดา ($B=2.969^{**}$) ตัวแปร

พื้นฐาน อาชีพของบิดา (เกษตรกร) ($B=3.279^{**}$) และตัวแปรพื้นฐาน อาชีพของบิดา (ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน) ($B=.3.008^{**}$) เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า หากเด็กและเยาวชนมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดเพิ่มขึ้นจะมีโอกาสเสี่ยงที่ทำให้เด็กและเยาวชนจะกระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้น 4 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด เช่นเดียวกันหากเด็กและเยาวชนอาศัยอยู่กับมารดาจะมีโอกาสเสี่ยงที่ทำให้เด็กและเยาวชนจะกระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้น 19 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่กับบุคคลอื่น และยังพบว่า หากเด็กและเยาวชนที่บิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรจะมีโอกาสเสี่ยงที่ทำให้เด็กและเยาวชนจะกระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้น 27 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กและเยาวชนที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพ และพบว่าหากเด็กและเยาวชนที่บิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างบริษัท/ห้างร้านก็จะมีโอกาสเสี่ยงที่ทำให้เยาวชนจะกระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้น 20 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กและเยาวชนที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ยังพบว่า หากเด็กและเยาวชนที่มีอายุในขณะกระทำผิดมาก ๆ จะมีโอกาสที่ทำให้เด็กและเยาวชนจะกระทำผิดซ้ำลดลงร้อยละ 41 และเมื่อพิจารณาจากโมเดลโดยรวมจะพบว่า ตัวแปรทำนายทั้งหมดสามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนได้ร้อยละ 39

2. ผลการศึกษาหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัย ทางด้านอาชีววิทยา

ผลการศึกษาหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัย ทางด้านอาชีววิทยา ปรากฏผล ดังนี้

1) ครอบครัว ควรดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พูดคุย ทำความเข้าใจ ช่วยแก้ปัญหา และลดสิ่งกระตุ้นที่จะทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด ตลอดจนให้โอกาสเด็กและเยาวชนในการกระทำความผิดต่าง ๆ ที่เกิดประโยชน์ รวมถึงคำนึงในการดำรงชีวิตในทางที่ดี

2) โรงเรียน/สถานศึกษา/ครู-อาจารย์ ควรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด รวมทั้งการอบรมสั่งสอนในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติตัวที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน

3) ชุมชน/คนในชุมชน/วัด ควรมีส่วนร่วมในการดูแล ติดตาม และสอดส่องพฤติกรรม แต่ไม่ใช่การจ้องจับผิดในพฤติกรรม ตลอดจนจัดทำโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วม รวมถึงการให้โอกาสเด็กและเยาวชนสามารถดำรงอยู่กับคนในชุมชน สังคม ได้อย่างมีความสุข เช่น การเรียนต่อ การมีงานทำอย่างสุจริต ผูกอบรมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม

4) หน่วยงาน องค์กร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีทักษะการตัดสินใจที่ถูกต้องเหมาะสม ควรจัดให้มีพื้นที่ในการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขเฉพาะทาง และคอยกำกับ ติดตาม ในการดูแลส่งเสริมเด็กและเยาวชน รวมถึงครอบครัว โดยเน้นการฝึกอาชีพ นอกจากนี้ ควรเพิ่มโทษผู้ต้องหาคดียาเสพติด รวมถึงกลุ่มนายทุนหรือผู้สนับสนุน ตลอดจนมีการป้องกันปราบปรามแหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุขต่าง ๆ ที่จะทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาจนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำได้

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ที่สามารถทำนายกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

จากผลการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ที่สามารถทำนายกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ที่พบว่า หากเด็กและเยาวชนมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำความผิดเพิ่มขึ้นจะมีโอกาสเสี่ยงที่ทำให้เด็กและเยาวชนจะกระทำความผิดซ้ำเพิ่มขึ้น 4 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำความผิด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่กระทำความผิดเรียนรู้พฤติกรรมของอาชญากรจากผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยเป็นเวลานานจน ผู้ที่เรียนรู้มองเห็นว่าสิ่งผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องเทคนิค แรงจูงใจ วิธีหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง และทัศนคติต่าง ๆ ในการกระทำความผิด สอดคล้องกับ Siegel (2000 : 227) ที่กล่าวว่า ทักษะและแรงจูงใจในการกระทำความผิด เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ซึ่งเป็นผลพวงมาจากการคบหาสมาคม หรือการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้กระทำความผิดที่ให้การกล่อมเกลாதทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อตลอดจนรูปแบบในการกระทำความผิดอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย นอกจากนั้นแล้วยังพบอีกว่าปัจจัยทางด้าน Communal orientation มีผลโดยตรงและมีปฏิสัมพันธ์กับการกระทำความผิดทางเพศในครั้งนี้ด้วย กล่าวคือ ชายที่มี low communal orientation มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดทางเพศต่อเพศหญิงโดยเฉพาะการทำร้ายร่างกายควบคู่กันไปด้วย (physical abuse) มากขึ้น และคนเหล่านี้ยังมีแนวโน้มที่จะคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ยอมรับการกระทำความผิดและได้กระทำความผิดมาแล้วเพิ่มมากขึ้นอีกส่วนหนึ่งด้วย (Williamson and Silverman, 2001: 535)

เช่นเดียวกันหากเด็กและเยาวชนอาศัยอยู่กับการดาจะมีโอกาสเสี่ยงที่ทำให้เด็กและเยาวชนจะกระทำความผิดซ้ำเพิ่มขึ้น 19 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่กับบุคคลอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคคลใด ๆ ที่ขาดความผูกพันต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่ เด็กและเยาวชนเหล่านั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดมากขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของ Crowder และ Teachman (2004) ซึ่งให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยและความไม่เหมาะสมของสิ่งแวดล้อมจะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนมากกว่าแรงผลักดันที่เกิดจากครอบครัว และแรงผลักดันทางด้านโอกาสในการกระทำความผิด นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านการมีครอบครัวที่ยากจน การศึกษาของพ่อแม่ สถานะภาพของการสมรส รวมถึงขนาดของครอบครัวสามารถที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดได้ จากการศึกษาลักษณะครอบครัวของเด็กเยาวชนฯ เช่นการมีพฤติกรรมอาชญากรรมของพ่อแม่หรือพี่น้อง การอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ครอบครัวมีความขัดแย้งและมีความแตกแยก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นบ่อเกิดลักษณะของเด็กและเยาวชนที่มีการกระทำความผิดอย่างรุนแรง (Visher et al., 1991) มีการศึกษาระยะยาวเรื่องหนึ่งแสดงให้เห็นว่าการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้นมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ที่ย่ำแย่หรืออีกนัยหนึ่ง คือ สถานะภาพความสัมพันธ์ของพ่อแม่จะนำไปสู่การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั่นเอง (Patterson, 1989) และงานวิจัยนี้ยังแสดงให้เห็นอีกว่าการขาดการดูแลที่ดีจากครอบครัวจะเป็นสิ่งสำคัญในการเริ่มต้นการกระทำความผิดต่าง ๆ รวมถึงโครงสร้างของครอบครัวจะมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการเข้าร่วมการกระทำความผิดและการกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในระยะเวลาหนึ่งปี (Crystal L. Murry et al., 2006)

ทั้งนี้ยังพบว่า หากเด็กและเยาวชนที่บิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรจะมีโอกาสเสี่ยงที่ทำให้เด็กและเยาวชนจะกระทำความผิดซ้ำเพิ่มขึ้น 27 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กและเยาวชนที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพ และ

พบว่าหากเด็กและเยาวชนที่บิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างบริษัท/ห้างร้านก็จะมีโอกาสเสี่ยงที่ทำให้เยาวชนจะกระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้น 20 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กและเยาวชนที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความต้องการทางการเงิน (เป้าหมาย) นั้นจะมีส่วนสนับสนุนให้เกิดอาชญากรรมได้เช่นกัน สอดคล้องกับ Liska (1971) รายงานไว้ว่าบุคคลที่ความมั่นคงสูง เช่น รายได้ การศึกษา หรือ เป้าหมายทางด้านอาชีพการทำงาน ร่วมกับความคาดหวังในชีวิตต่ำ การตระหนักถึงโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในชีวิต จะทำให้เกิดความกดดันต่อบุคคลในระดับต่ำ และการเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การกระทำผิดก็จะมีระดับต่ำตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของประชา ประสงค์ธรรม (2557) ที่ได้ศึกษาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า หนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด ก็คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปทำให้มีรายได้ไม่แน่นอนและมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในครอบครัว ต้องการเงินและทรัพย์สินมาจุนเจือครอบครัว และเห็นว่า การขายยาเสพติดมีรายได้สูง ได้เงินรวดเร็ว ไม่ต้องลงทุนเป็นแรงจูงใจให้ผู้ต้องขังตัดสินใจขายยาเสพติด

นอกจากนี้ยังพบว่า หากเด็กและเยาวชนที่มีอายุในขณะกระทำผิดมาก ๆ จะมีโอกาสที่ทำให้เด็กและเยาวชนจะกระทำผิดซ้ำลดลงร้อยละ 41 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะอายุมีความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิด กล่าวได้ว่า เมื่อมีวุฒิภาวะมากขึ้นการกระทำผิดก็จะลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของ Lanza-Kaduce, Gartin, Dundes, Blount, Boulinois-Manning, Kuhns, Holten, Mahan, Taylor, Terry, Frank and Godshall (1990) พบว่า บุคคลที่ถูกจับกุมขณะที่มีอายุมาก ๆ จะมีความถี่ในการกลับมากระทำผิดซ้ำในระดับต่ำ ในขณะที่ผลการวิจัยของ The Kentucky Department of Corrections (2000) พบว่ามีความคล้ายคลึงเช่นเดียวกับผลการศึกษาของสถาบันอื่น ๆ คือ ในกลุ่มของผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนนั้นจะมีอัตราการกลับมากระทำผิดซ้ำมากกว่ากลุ่มผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ หรืองานวิจัยของ Carcach และ Leverett (1999) พบว่าเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 14-17 ปี จะมีการกลับมากระทำผิดซ้ำมากที่สุด ซึ่งนักวิจัยส่วนมากจะให้เหตุผลของการกลับมากระทำผิดซ้ำของวัยรุ่นว่ามักจะเกิดจากแรงผลักดันของกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมกระทำผิดเป็นส่วนใหญ่ จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าเยาวชนชายเมื่อถูกจับกุมครั้งแรกในช่วงวัยรุ่น แล้วจะมีระยะเวลาในการกระทำผิดต่อเนื่องมากกว่าบุคคลที่ถูกจับกุมครั้งแรกซึ่งอยู่ในวัยผู้ใหญ่ (Farrington และ Hawkins, 1991) และจากการศึกษาของ The Florida Department of Corrections (2001) พบว่าในแต่ละปีค่าเฉลี่ยการถูกจับกุมในการกลับมากระทำผิดซ้ำของผู้ใหญ่จะลดลง 2.1% ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่กลับมากระทำผิดซ้ำนั้นจะมีอัตราสูงที่มากกว่าผู้ใหญ่

2. ผลการศึกษาหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา

ผลการศึกษาหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ปรากฏผลดังนี้

1) ครอบครัว ควรดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พุดคุย ทำความเข้าใจ ช่วยแก้ปัญหา และลดสิ่งกระตุ้นที่จะทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด ตลอดจนให้โอกาสเด็กและเยาวชนในการกระทำความผิดต่าง ๆ ที่เกิดประโยชน์ รวมถึงคำนึงในการดำรงชีวิตในทางที่ดี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ

ครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เนื่องจากผลกระทบของความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับตัวเด็ก รวมถึงรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งผลกับการกระทำผิดซ้ำในภายหลังของเด็ก จากการศึกษาผลกระทบเหล่านี้ก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละงานวิจัย อย่างไรก็ตามงานวิจัยมากมายที่ได้พยายามแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ดังกล่าว ว่านอกเหนือไปจากผลกระทบที่เกิดจากโครงสร้างทางครอบครัวและพฤติกรรมของครอบครัว เช่น ประวัติอาชญากรรม มีส่วนในการกระตุ้นหรือผลักดันต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน จากการศึกษาลักษณะครอบครัวของเด็กเยาวชนฯ เช่น การมีพฤติกรรมอาชญากรรมของพ่อแม่หรือพี่น้อง การอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ครอบครัวมีความขัดแย้งและมีความแตกแยก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นบ่อเกิดลักษณะของเด็กและเยาวชนที่มีการกระทำผิดอย่างรุนแรง (Visser et al., 1991) มีการศึกษาระยะยาวเรื่องหนึ่งแสดงให้เห็นว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้นมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ที่หย่าร้างหรืออีกนัยหนึ่ง คือ สถานภาพความสัมพันธ์ของพ่อแม่ นั้นจะนำไปสู่การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั่นเอง (Patterson., 1989) และงานวิจัยนี้ยังแสดงให้เห็นอีกว่าการขาดการดูแลที่ดีจากครอบครัวจะเป็นสิ่งสำคัญในการเริ่มต้นการกระทำผิดต่าง ๆ รวมถึงโครงสร้างของครอบครัวจะมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการเข้าร่วมการทำความผิดและการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในระยะเวลาหนึ่งปี (Crystal L. Murry et al., 2006)

ในการศึกษาวิจัย พบว่าลักษณะของครอบครัวและสภาพแวดล้อมของครอบครัวจะเป็นแรงผลักดันต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น จำนวนสมาชิกในครอบครัว การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ปัญหาครอบครัว การละทิ้งเด็กและความผูกพันของเด็กต่อผู้ปกครอง (Derzon & Lipsey, 2000; Hirschi, 1969; Wasserman & Seracini, 2001; West & Farrington, 1973; Yablonsky, 2000) กล่าวไว้ว่า การป้องกันการกระทำผิดที่ดีที่สุดคือ การเรียนรู้ทางสังคมโดยครอบครัว Holden และ Ritchie (1991) พบว่า เด็ก ๆ ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายที่พบกับปัญหาภายในครอบครัว เช่น ความไม่เท่าเทียมกัน (บ่อยครั้งจะเกิดกับผู้เป็นแม่) เด็กเหล่านี้มักจะมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและแสดงออกด้วยความรุนแรง โดยจะเรียนรู้บรรทัดฐานจากการมองเห็นสิ่งต่าง ๆ รอบตัว การนำเสนอการกระทำในสิ่งที่ผิดแต่กลับเป็นสิ่งที่ครอบครัวนั้น ๆ ให้การยอมรับ จะทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้เกิดการซึมซับวัฒนธรรมและค่านิยมที่แตกต่างจากสาธารณชนทั่วไป

2) โรงเรียน/สถานศึกษา/ครู-อาจารย์ ควรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด รวมทั้งการอบรมสั่งสอนในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติตัวที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาและระบบโรงเรียนสามารถส่งผลต่ออัตราการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนโดยผ่านตัวแปรอื่น ๆ อีกเช่น การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การเป็นสมาชิกของกลุ่ม การขาดโอกาสในการติดต่อกับบุคคลอื่น ๆ ความผิดหวังและความโกรธ การควบคุมตนเองต่ำ รายได้และการเข้าทำงาน สอดคล้องกับ Jeffrey ได้เน้นว่าเด็กและเยาวชนที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว และหันไปใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่ผิดกฎหมายนั้น เป็นเพราะเด็กและเยาวชนเหล่านี้ขาดแรงกระตุ้นสำหรับเข้าร่วมกิจกรรมที่ถูกกฎหมายนั่นเอง (Jeffrey, 1990 : 191) สอดคล้องกับ Harer's (1994) ได้ใช้เวลา 3 ปีในการติดตามศึกษานักโทษจำนวน 1,205 คน ที่ได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว ซึ่งทำให้เขาพบว่าการศึกษาที่มีความสัมพันธ์อย่างมากกับการกลับไปกระทำผิดซ้ำของนักโทษเหล่านี้ กล่าวคือนักโทษคนใดที่ยังมีระดับการศึกษาสูงเมื่อถูก

ปล่อยตัวแล้วโอกาสของการกลับไปกระทำผิดซ้ำนั้นจะยิ่งน้อยลง สอดคล้องกับการศึกษาของ Schumacher and Kurz (2000) พบว่า เยาวชนที่กระทำผิดซ้ำนั้น มีหนึ่งในปัจจัยที่กระตุ้นหรือผลักดัน ก็คือ ความล้มเหลวจากการใช้ชีวิตในโรงเรียน นอกจากนี้ ตามทฤษฎีของ Hirschi ความผูกพัน การผูกมัดและการเข้าร่วมต่อโรงเรียนของเด็กและเยาวชนของพวกเขาจะเป็นปัจจัยหลักในการกำหนด พฤติกรรมส่วนบุคคลจากช่วงวัยเด็กสู่ผู้ใหญ่ ทักษะของแต่ละบุคคลเมื่ออยู่ในโรงเรียนและ ความสามารถของแต่ละบุคคลที่ทำให้ประสบความสำเร็จก็เนื่องมาจากความสำคัญของความผูกพันของ แต่ละบุคคลที่มีต่อโรงเรียน ส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำสืบเนื่องมาจากการขาด การศึกษาในโรงเรียน การไม่ขึ้นชอบในโรงเรียนและการปฏิเสธที่จะเข้าไปสู่ระบบโรงเรียน Hirschi วัด ความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนโดยการทดสอบทัศนคติทั่ว ๆ ไปต่อโรงเรียน คะแนนการทดสอบการพูด ระดับคะแนนภาษาอังกฤษและการมีการติดต่อกับโรงเรียน ข้อเสนอสนับสนุนของการทดสอบนี้ พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนในด้านทัศนคติทั่ว ๆ ไปที่มีต่อโรงเรียนและมีระดับคะแนนภาษาอังกฤษสูงจะมีความสามารถต่อการใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน ซึ่งจะทำให้เด็กนักเรียนกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะเข้าร่วมต่อการมี พฤติกรรมกระทำผิดที่น้อยลง ในทางกลับกันเด็กนักเรียนที่มีรายงานว่าไม่ชอบไปโรงเรียนและไม่ใส่ใจกับ สิ่งที่ครูสอน เด็กนักเรียนเหล่านี้จะมีความเสี่ยงสูงต่อการมีพฤติกรรมที่กระทำผิด

3) ชุมชน/คนในชุมชน/วัด ควรมีส่วนร่วมในการดูแล ติดตาม และสอดส่องพฤติกรรม แต่ไม่ใช่ การจ้องจับผิดในพฤติกรรม ตลอดจนจัดทำโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วม รวมถึงการให้โอกาสเด็กและเยาวชนสามารถดำรงอยู่กับคนในชุมชน สังคม ได้อย่างมีความสุข เช่น การ เรียนต่อ การมีงานทำอย่างสุจริต ฝึกอบรมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นที่ที่มี อิทธิพลสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดโดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี ในชุมชนด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาชุมชน สร้างคุณภาพชีวิตที่มั่นคงปลอดภัย ในชุมชน ประชาชนควรได้รับการกระตุ้นให้ตระหนักถึงความสำคัญ และผลกระทบของปัญหาความ มั่นคงปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินต่อตนเองและบุคคลในชุมชน โดยยึดหลักว่า การแก้ไขปัญหาในชุมชน โดยชุมชนจะสามารถลดปัจจัย และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหา ทำให้สามารถหยุดยั้งปัญหาที่ เกิดขึ้นในชุมชนได้ สอดคล้องกับสุรพจน์ พิสุทธิวงศ์ (2539 : 32-33) กล่าวถึงการแก้ปัญหาเป็น กระบวนการ ตามแนวคิดเกี่ยวกับชุมชน 5 ด้าน คือ การตระหนักรู้ของชุมชนต่อปัญหาความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน การสร้างพันธะให้ชุมชนดำรงเจตนารมณ์แน่วแน่ที่จะแก้ปัญหา อาชญากรรมในชุมชน การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน การใช้หลักการจัดองค์กร ชุมชน การจัดรูปแบบเครือข่ายชุมชนภายในชุมชน แนวคิดทั้งหมดนี้มีส่วนสำคัญที่ทำให้ประชาชนใน ชุมชนมีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการแก้ไขปัญหาในชุมชน อันจะทำให้เกิดองค์กรของประชาชนภายใน ชุมชนนั้น ๆ ที่จะทำให้ชุมชนเข้มแข็งสามารถพัฒนาในทิศทางเดียวกันได้ง่าย เนื่องจากประชาชนมีความ เป็นเอกภาพ สอดคล้องกับ Agnew (1992) ที่สรุปว่าค่านิยมในการชักนำไปสู่การกระทำผิดและการเกิด อาชญากรรมมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปในแต่ละชุมชนและมีความสัมพันธ์กันระหว่างผลของ ความกดดันกับการกระทำผิดต่าง ๆ จากความหลากหลายของชุมชนนี้เอง จะทำให้มีระดับของการ ควบคุมทางสังคมที่ต่างกันไปและสมาชิกในบางชุมชนจะมีการเรียนรู้ต่อค่านิยมที่จะนำไปสู่การประกอบ อาชญากรรมทำให้ผู้กระทำผิดหรืออาชญากรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปตามค่านิยมของสังคม ชุมชนเหล่านั้นในที่สุด

4) หน่วยงาน องค์กร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีทักษะการตัดสินใจที่ถูกต้องเหมาะสม ควรจัดให้มีพื้นที่ในการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขเฉพาะทาง และคอยกำกับ ติดตาม ในการดูแลส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน รวมถึงครอบครัว โดยเน้นการฝึกอาชีพ นอกจากนี้ ควรเพิ่มโทษผู้ต้องหาคดียาเสพติด รวมถึงกลุ่มนายทุนหรือผู้สนับสนุน ตลอดจนมีการป้องกันปราบปรามแหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุขต่าง ๆ ที่จะทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาจนำไปสู่การกระทำความผิดซ้ำได้ สอดคล้องกับบริบท ติเตียน (2557) ที่ได้ศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า แนวทางและมาตรการการป้องกันแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน สามารถนำมาปฏิบัติให้เกิดผลได้ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน และในส่วนของชุมชนต้องมีความเข้มแข็ง เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ติดตาม สอดส่อง ดูแลและช่วยเหลือเด็กและเยาวชน ในชุมชน สอดคล้องกับประชา ประสงค์ธรรม (2557) ที่ได้ศึกษาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ด้านเศรษฐกิจ ต้องการให้ภาครัฐจัดหาแหล่งงานให้ทำภายหลังพ้นโทษ สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพสังคมภายนอก ควรเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้ทำงานเหมือนบุคคลทั่วไป เรือนจำควรฝึกวิชาชีพให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า หากเด็กและเยาวชนมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำความผิดเพิ่มขึ้น จะมีโอกาสเสี่ยงที่ทำให้เด็กและเยาวชนจะกระทำความผิดซ้ำเพิ่มขึ้น ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน ตลอดจนหน่วยงาน องค์กร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ควรดูแลเอาใจใส่ เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีทักษะการตัดสินใจที่ถูกต้องเหมาะสม ในการเลือกคบเพื่อน การแก้ปัญหา การปฏิเสธเพื่อนกรณีชวนไปทำพฤติกรรมที่เสี่ยงต่าง ๆ ที่จะทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาจนำไปสู่การกระทำความผิดซ้ำได้

2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ อายุ การอยู่อาศัย อาชีพของผู้ปกครอง สามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนได้ ดังนั้นหน่วยงาน องค์กร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน โดยคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐานดังกล่าว เพื่อลดการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่จะเกิดขึ้นได้

3. จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บนพื้นฐานของอิทธิพลของปัจจัย ทางด้านอาชญาวิทยา ควรได้รับการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ดังนั้นในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ทุกภาคส่วนควรร่วมมือกันอย่างจริงจังในการดูแล กำกับ ติดตาม รวมถึงการสร้างทัศนคติที่ดี และถูกต้องแก่เด็กและเยาวชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงร่วมกันในการแก้ปัญหาเพื่อให้เด็กและเยาวชนไม่หวนกลับมาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอื่น ๆ ที่จะมีผลต่อพฤติกรรมกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน เช่น ตัวแปรทางจิตวิทยา การปรับตัวเมื่อออกสู่สังคม ฯลฯ เพื่อจะได้ทราบว่าปัจจัยอื่น ๆ ไบบ้างที่มีผลต่อการกระทำความผิดซ้ำ
2. ในการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ที่สามารถทำนายการกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อาจมีปัจจัยบางตัวที่ส่งผลต่อกัน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เพื่อหาอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยดังกล่าว
3. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอาชญาวิทยา ที่สามารถทำนายการกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดอื่น ๆ เช่น ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหการกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

เอกสารอ้างอิง

- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2555). รายงานสถิติคดีประจำปี 2555. มพท.
- จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย. (2551). สังคมวิทยาอาชญากรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอนุษา เลิศโตมรสกุล. (2553). การกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในประเทศไทย: แนวทางในการป้องกันและแก้ไขโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรมกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม
- ประชา ประสงค์ธรรม. (2557). แนวทางการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังชายในเรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (รายงานการค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- รัชนิกร ต๊ะมาน. (2557). แนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน (รายงานการค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Agnew and White, (1992). *Am Empirical Test of General Strain Theory*, Vol.13(4) ; 475.
- Hirschi, Travis. (1969). *Causes of delinquency*. Berkeley and Los Angeles. CA: University of California Press.
- Jeffrey. C. Ray. (1990). *Criminology*. New Jersey: Prince Hall.
- Laub, John H., and Robert J. Sampson. (1993). *Turning points in the life course: Why change matters to the study of crime*. *Criminology*. 31:301-25.
- Patterson, G. R., DeBaryshe, D. & Ramsey, E.(1989). A developmental perspective on antisocial behavior. *American Psychologist*, 44. 329-335.
- Schumacher, M., & Kurz, G.A., (2000). *The 8% Solution: Preventing Serious, Repeat Juvenile Crime*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications. 4-5. 41-42.

Siegel Larry. (2000). *Criminology*. Seventh edition. California: Wadsworth/Thomson Learning.

Williamson, G.M., & Silverman, J.G. (2001). Violent against female partner: Direct and Interactive effect of family history, communal orientation, and peer-related variables. *Journal of Social and Personal Relationships*. 18(4). 535-549.